

## TEATER

### "Om en time er jeg stiv!"

★★★★☆

Musikeren (Claus Carlsen) træder ind bagfra og placerer otte små hvide båndoptagere på stribe i den bølgede baggrund, mens en kræftramt ung mand (Emmanuel Limal) i et univers af syv sorte dinglende boksepuder sidder med ryggen til på en stol, hvis ulig lange ben har boret sig ned i det porøse sorte underlag. Båndoptagernes muntret musikalske 'skrat' skifter gradvist karakter og snart er rummet fyldt med stadigt mere 'musisk støj' som sætter ind fra alle sider. Manden rejser sig og 'omfavner' antydningvist boksepuderne for så at vælte omkuld og snurre flitsbuespændt rundt i det sorte terræn. Hans krop tegner cirkler i terrænet, som ændrer karakter, og mens musikken bliver mere og mere kaotisk fyldes vi i tanke og blik af den smukkeste cirkelbue, vi tidligere har mødt visuelt og i tekstpassager. Den som kommer "Hver gang man elsker", "bliver elsket" og "hengiver sig til livet".

Skuespil, tekst, instruktion og musik træder i interessant karakter. Der sker "intet" og alligevel "alt". Lidt efter fjerner Carlsen båndoptagerne. Limal har rejst sig, og med replikken "Jeg må opsøge en ven..." glider spillet over i en ny sekvens, hvor han snart efter hopper ud og ind af rollen som den kræftsige mand og den ven som nægter at lyttet til Alvoren i livet.

"Om en time er jeg stiv!" hører til den type forestillinger, man kommer til at holde mere og mere af med tiden. Forestillingens usædvanlighed og dens på samme tid enkle og avancerede form gør, at man undervejs får øje på nuancer og lag, som giver en lyst til at gense den. For det den kan og gør og vil én.

Limal, som både står for teksten og skuespillet, vil fortælle en historie, som handler lige så meget om omgivelsernes reaktioner på kræft, som om

hvordan den kræftsige kæmper med at tackle sit liv. Og den handler mere om at kæmpe for sig ja til livet, end at forlige sig med døden.

Teksten, som er Limal's dramatikerdebut, er godt skruet sammen og rummer mange fine passager. Vi kommer vidt omkring. Mentalt, stedligt og visuelt er vi både i trafikprop- per, ved den hamster- lignende læge, på bar, bordel og til boksnings.

Firkløveret bag op- sætningen har skabt en spændende og organisk ramme for Limal's spil. Med Stendell Larsens meget publikumshenvende Brecht'ske arrangementer, Midtgaard og Helbos smukke og hele tiden foranderlige scenografi. Med en gennemført og ofte intimitetsfyldt lys- sætning. Flot tolkede Jacques Brel-sange. Og med Carlsens musik, som effektivt mikser akus- tiske og elektroniske lyde.

"Om en time er jeg stiv!", som er en del af et større multikunstnerisk projekt, som udforsker forskellige temaer, der alle har med døden eller følelsen af at miste at gøre - se [www.vildepoesi.dk](http://www.vildepoesi.dk) får fem små stjerner. Den løfter sig op, når det åbenlyst iscenesatte og det menneskeligt ved- kommende mødes i elegant og kunstnerisk virkningsfulde sekvenser. Og den falder i kvalitet, når spillet undertiden bli- ver stift og forudsigeligt.

*Kirsten Dahl*

### "OM EN TIME ER JEG STIV!"

Ideudvikling/Dramatiker: Emmanuel Limal. Instruktør: Bo Stendell Larsen. Scenografi: Claus Helbo og Luise Midtgaard. Musiker: Claus Bo Carlsen. Skuespiller: Emmanuel Limal. Entre Scenen i co- produktion med Kaleidoskop K1. Uropremiere på Entré Scenen 28. august kl.20. Spiller til 11. september, ma- fre. kl. 20 og lør. kl. 17. På Kaleidoskop K1 i København 15.9-28.9.